

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ‡ שאלה- question ^ תירוץ- answer ! ראייה- proof
מקרא-key:	

שבת-המוציא יין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבר קטן דגדול, ואבר גדול דקטן בן יומו - כי הדדי נינהו.	דרבי שמעון בן אלעזר סבר:											ענה.
אבר קטן דגדול - אין, אבר גדול דקטן בן יומו - לא.	רבי נתן סבר:											ענה.
מאי הוי עלה?												ענה.
שמן כדי לסוך אבר קטן של קטן בן יומו.	תא שמע: דתניא, רבי שמעון בן אלעזר:											ענה.
מים כדי לשוף בהן את הקילור.												ענה.
מכדי, כל מילתא דשכיחא ולא שכיחא - אזול רבנן בתר דשכיחא לקולא. שכיחא ושכיחא - אזול רבנן בתר דשכיחא לחומרא.	אביי:											ענה.
יין, שתייתו שכיחא, רפואתו לא שכיחא - אזול רבנן בתר שתייתו דשכיחא לקולא.												ענה.
חלב, אכילתו - שכיחא, רפואתו - לא שכיחא, אזול רבנן בתר אכילתו לקולא.												ענה.
דבש אכילתו שכיחא, רפואתו שכיחא - אזול רבנן בתר רפואתו לחומרא.												ענה.
אלא מים, מכדי שתייתו - שכיחא, רפואתו לא שכיחא, מאי טעמא אזול רבנן בתר רפואתו לחומרא?												ענה.
בגלילא שנו.	אביי:											ענה.
אפילו תימא בשאר מקומות, כדשמואל	רבא:											ענה.
כל שקייני מסו ומטללי, לבר ממיא דמסו ולא מטללי.	דאמר שמואל:											ענה.
ושאר כל המשקין ברביעית.												ענה.
דם וכל מיני משקין ברביעית.	תנו רבנן: [ת"ק]											ענה.
דם כדי לכחול בעין אחת, שכן כוחלין לברקית.	רבי שמעון בן אלעזר:											ענה.
ומאי נינהו - דמא דתרנגולת ברא.												ענה.
דם כדי לכחול בו עין אחת, שכן כוחלין ליארוד.	רבן שמעון בן גמליאל:											ענה.
ומאי ניהו - דמא דכרושתינא.												ענה.
וסימניך: גוא לגוא, ברא לברא.												ענה.
במה דברים אמורים - במוציא, אבל במצניע - כל שהוא חייב.	[רבנן]											ענה.
במה דברים אמורים - במצניע, אבל במוציא - אינו חייב אלא ברביעית.	רבי שמעון:											ענה.
במוציא שופכין לרשות הרבים, ששיעורן ברביעית.	ומודים חכמים לרבי שמעון:											ענה.
במה דברים אמורים - במוציא, אבל במצניע - כל שהוא.	אמר מר:											ענה.
אטו מצניע לאו מוציא הוא?												ענה.
הכא במאי עסקינן - בתלמיד שאמר לו רבו: לך ופנה לי המקום לסעודה. הלך ופנה לו, דבר חשוב לכל - חייב עליוה. דבר שאינו חשוב לכל אי אצנעיה רביה - מיחייב עליוה, ואי לא - לא מיחייב.	אביי:											ענה.
מודים חכמים לרבי שמעון במוציא שופכין לרשות הרבים, ששיעורן ברביעית.	אמר מר:											ענה.
שופכין למאי הזוי?												ענה.
לגבל בהן את הטיט.	רבי ירמיה:											ענה.
טיט כדי לעשות בהן פי כוך	והתניא:											ענה.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-המוציא יין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
לא קשיא, הא - דמיגבל, הא - דלא מיגבל, לפי שאין אדם טורח לגבי טיט לעשות פי כור.												◊	ענה.
המוציא חבל - כדי לעשות אוזן לקופה												■	ענה.
גמי - כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה	[ת"ק]											♦	ענה.
כדי ליטול ממנו מדת מנעל לקטן.	רבי יהודה:											♦	ענה.
נייר - כדי לכתוב עליו קשר מוכסין, והמוציא קשר מוכסין - חייב.												■	ענה.
נייר מחוק - כדי לכרוך על צלוחית קטנה של פלייטון.												■	ענה.
עור - כדי לעשות קמיע												■	ענה.
קלף - כדי לכתוב עליו פרשה קטנה שבתפילין, שהיא שמע ישראל.												■	ענה.
דיו - כדי לכתוב שתי אותיות.												■	ענה.
כחול - כדי לכחול עין אחת.												■	ענה.
דבק - כדי ליתן בראש השפסף.												■	ענה.
זפת וגפרית - כדי לעשות נקב.												■	ענה.
שעווה - כדי ליתן על פי נקב קטן.												■	ענה.
חרסית - כדי לעשות פי כור של צורפי זהב	[ת"ק]											♦	ענה.
כדי לעשות פיטפוט.	רבי יהודה:											♦	ענה.
סובין - כדי ליתן על פי כור של צורפי זהב.												■	ענה.
סיד - כדי לסוד קטנה שבבנות	[ת"ק]											♦	ענה.
כדי לעשות כלכל	רבי יהודה:											♦	ענה.
כדי לסוד אונדפי.	רבי נחמיה:											♦	ענה.
חבל גמי ליחייב כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה												◊	ענה.
כיון דהריק במנא - לא עבדי אינשי.												!	ענה.
הוצין - כדי לעשות אוזן לסל כפיפה מצרית.	תנו רבנן:											■	ענה.
סיב - אחרים אומרים: כדי ליתן על פי משפך קטן לסגן את היין.	[אחרים]											■	ענה.
רבב - כדי לסוך תחת אספגין קטנה. וכמה שיעורה - כסלע.												■	ענה.
כגרוגרת	והתניא:											■	ענה.
אידי ואידי חד שיעורא הוא.												!	ענה.
מוכין - כדי לעשות כדור קטנה, וכמה שיעורו - כאגוז.												■	ענה.
נייר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין.												■	ענה.
כמה קשר מוכסין - שתי אותיות של קשר מוכסין.	תנא:											■	ענה.
המוציא נייר חלק, אם יש בו כדי לכתוב שתי אותיות - חייב, ואם לאו - פטור	ורמיניה:											■	ענה.

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מעשה O story	statement-מימרא ♣ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator														
שבת-המוציא יין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מאי שתי אותיות - שתי אותיות	רב ששת:											!	◇	ענה:		
שתי אותיות דידן, ובית אחיזה, דהיינו קשר מוכסין.	רבא:											!	◇	ענה:		
המוציא נייר מחוק ושטר פרוע, אם יש בלובן שלו כדי לכתוב שתי אותיות, או בכולו כדי לכתוב על פי צלוחית קטנה של פלייטון - חייב, ואם לאו - פטור.	מיתבי:											♣	◇	ענה:		
בשלמא לרב ששת דאמר: מאי שתי אותיות - שתי אותיות של קשר מוכסין - שפיר, אלא לרבא, דאמר שתי אותיות דידן, ובית אחיזה דהיינו קשר מוכסין - הכא בית אחיזה לא צריך קשיא.												♣		ענה:		
המוציא קשר מוכסין, עד שלא הראהו למוכס - חייב, משהראהו למוכס - פטור.	תנו רבנן: [רבנן]												♣	◇	ענה:	
אף משהראהו למוכס חייב, מפני שצריך לו.	רבי יהודה:												♣	◇	ענה:	
מאי בינייהו?													♣		ענה:	
איכא בינייהו רהיטי מוכסא.	אביי:												!	◇	ענה:	
מוכס גדול ומוכס קטן איכא בינייהו.	רבא:												!	◇	ענה:	
חד מוכס איכא בינייהו, מפני שצריך לו להראות למוכס שני, דאמר ליה: חזי, גברא דמוכס אנא.	רב אשי:												!	◇	ענה:	
המוציא שטר חוב, עד שלא פרעו - חייב, משפרעו - פטור	תנו רבנן: [רבנן]												♣	◇	ענה:	
אף משפרעו חייב, מפני שצריך לו.	רבי יהודה:												♣	◇	ענה:	
מאי בינייהו?													♣		ענה:	
אסור לשהות שטר פרוע איכא בינייהו:	רב יוסף:												!	◇	ענה:	
אסור לשהות שטר פרוע	רבנן סברי:												♣	!	◇	ענה:
מותר לשהות שטר פרוע.	רבי יהודה סבר:												♣	!	◇	ענה:
דכולי עלמא - אסור לשהות שטר פרוע, והכא במודה בשטר שכתבו שצריך לקיימו קמפלגי:	אביי:												!	◇	ענה:	
מודה בשטר שכתבו - צריך לקיימו	תנא קמא סבר:												♣	!	◇	ענה:
מודה בשטר שכתבו - אין צריך לקיימו.	רבי יהודה סבר:												♣	!	◇	ענה:
ומאי עד שלא פרעו ומשפרעו - עד שיאמר ליה פרעתי ולא פרעתי.													!	◇	ענה:	